

Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

VEAC NOU

Organ al Consiliului General ARLUS

ANUL XI Nr. 18

VINERI 6 MAI 1955

4 PAGINI, 25 BANI

Ziua măreței victorii

C. VASILIU—RĂȘCANU
general de armată în rezervă

Se împlinește un deceniu de când, odată cu zorile unei însoțite zile de mai, buibuitul tunurilor Moscovei vestea lumii mărețea victorie, sfârșitul uriașei înțeleștări de armate, nimicirea primejdiei fasciste în chiar cuibul ei.

Vor trece anii, vor fi lecuite rănilor războiului. Inșă niciodată nu va putea fi uitată vitejia armatelor sovietice, care au dat lovitură nimicitoare dușmanului cotropitor și s-au acoperit de glorie nepetritoare pe câmpurile de bătaie ale Europei, eliberând popoarele înrobite, salvând civilizația lumii din ghiarele întunecatului fascism, redând omenirii pacea, cel mai de preț bun.

Ziua de 9 mai, ziua victoriei depline și hotărâtoare, nu este numai un prilej de a aminti unul din cele mai remarcabile momente din viața popoarelor, de a sărbători înmuncarea cu lauri a frunților biruitorilor, ci și un prilej de înprospătare în mințile tuturor oamenilor a unei mari lecții a istoriei.

După primul război mondial, înspăimântate de ritmul vertiginos în care se dezvoltă înăuntrul statului sovietic, de prestigii crescând al noii ordini socialiste, principalele țări capitaliste au început să urmeze o politică de defăimare a Uniunii Sovietice, să pregătească cu abilitate calea către un nou război îndreptat împotriva acesteia. Aruncând peste bord, cu sprijinul binevoitor al monopolurilor americane, chiar și ultimele libertăți ale democrației burgheze, care le împiedicau să acționeze în voie, o serie de țări capitaliste, printre care Germania, Italia, Japonia, au instaurat dictatura capitalului financiar și ca o unealtă fătișă a acestuia, fascismul. Sprijinit și încurajat de „înțelegerea” cercurilor monopoliste, imperialismul german renăscut găsește cale liberă pentru expansiunea economică. Germania hitleristă devine din nou, după nici 20 de ani, principatul agresor în Europa. Rînd pe rînd, propovăduitorii „noul ordin” cotropesc, fie pe cale diplomatică, fie pe calea armelor, piețele economice ale Europei răsăritene, înscăunînd regimuri fasciste sau militariste de cruntă teroare.

La 22 iunie 1941, Germania hitleristă și satelii ei, călcînd pactul de neagresiune încheiat în anul 1939, au atacat mișelește Uniunea Sovietică. A început Marele Război al Uniunii Sovietice pentru Apărarea Patriei, care s-a contopit cu lupta popoarelor din întreaga lume împotriva fascismului, pentru independența națională și libertăți democratice.

Trădat de elmuitorii săi de atunci, vînduți imperialismului, poporul român a fost atras fără voie în pregătirile și mai apoi în murdarul război antisovietic. Sute de mii de tineri, floarea patriei noastre, au pierit atunci pentru o cauză nedreaptă, pentru satisfacerea poftelor imperialiste ale burgheziei române.

Războiul împotriva Germaniei fasciste, spunea I. V. Stalin, nu poate fi socotit un război obișnuit, între două armate. El este nu numai marele război al întregului popor sovietic pentru apărarea patriei, ci și un război purtat pentru a ajuta popoarele Europei să-și scuture jugul fascist.

Superioritatea numerică în armament și trupe a armatei hitleriste s-a dovedit a nu fi decît temporară. În luptele defensive ale primelor patru luni de război, Armata Sovietică a măcinat zeci de divizii de elită ale inamicului începînd din iarna anului 1942, odată cu contraofensiva de lângă Moscova, armatele hitleriste au suferit înfringeri grele, din care nu

și-au mai putut reveni. Stalingradul, operația din arcul de la Kursk, operațiile militare duse pe direcții diferite și în adîncimi de 500—1.100 km. vor rămîne în istorie, neșterse. Prin eroismul fără seamăn al Armatei Sovietice, dușmanul a fost izgonit de pe întreg teritoriul țării socialiste. Au fost eliberate, una după alta, Polonia, România, Iugoslavia, Bulgaria, Finlanda, Ungaria, Cehoslovacia. În anul 1944—1945, Armatele Sovietice au pătruns adînc în inima Germaniei, invăluind Berlinul, capitala imperiului fascist, a cărui cădere a simbolizat pierrea rușinoasă a jonicului regim hitlerist.

În tot cursul războiului, Armata Sovietică a fost aceea care a purtat greul luptelor sîngeroase. Fără Armata Sovietică, cursul evenimentelor pe frontul din apus, susținut de armatele anglo-americane, ar fi fost cu totul altul.

Așa cum a arătat I. V. Stalin, războiul nu a fost numai un blestem, el a fost totodată și o mare școală de încercări și verificări a tuturor forțelor populului. Războiul a permis o examinare a onduirii de stat sovietice, a guvernului, a partidului comunist.

Uniunea Sovietică a ieșit învingătoare din război, deoarece orînduirea sa economică și de stat este superioară oricărei alte orînduirii cunoscute. Datorită economiei socialiste, frontul a putut fi asigurat cu tot ceea ce era necesar. Cantitățile de armament și muniție de bună calitate produse de industria sovietică au depășit de cîteva ori producția statelor capitaliste. Unitatea moral-politică, frăția dintre popoarele și naționalitățile sovietice, concretizată în nemărginitul patriotism manifestat în nenumăratele acte de eroism ale ostașilor și partizanilor, a constituit un alt factor hotărîtor al victoriei.

Uniunea Sovietică a dobîndit victoria pentru că are o armată de elită, organizată după principiile militare marxist-leniniste, condusă de un corp de comandă cu o bogată experiență, o armată cu înalte calități combative și morale, instruită și educată pe baza celei mai înaintate științe militare, știința militară sovietică. Înalta măiestrie a tacticii sovietice și-a găsit expresie, tot timpul războiului, în loviturile nimicitoare date dușmanului. Superioritatea Armatei Sovietice asupra dușmanului s-a datorat și striese sale legături cu poporul, ale cărui interese le apăra și de a cărui dragoste și sprijin se bucură. Un izvor hotărîtor al victoriei Uniunii Sovietice asupra Germaniei fasciste l-a constituit conducerea înțeleaptă a P.C.U.S., organizatorul și însușitorul poporului sovietic, precupețu conducere a comandanților sovietici, în frunte cu marele strateg și conducător de oști I. V. Stalin.

Sfîrșitul celui de al doilea război mondial s-a soldat cu rezultate neprevăzute și nedorite de imperialismi. Din război, Uniunea Sovietică a ieșit nu slăbită și distrusă, cum plănuiau imperialismii, ci mai puternică și cu un prestigiu internațional. Într-o serie de țări din centrul și răsăritul Europei, eliberate de glorioasele Armate Sovietice, printre care și țara noastră, popoarele și-au luat soarta în propriile mâini, instaurînd regimuri de democrație populară. În Asia, marele popor chinez a scuturat jugul feudal și colonial de pe umeri, alăturîndu-se lagărului forțelor păcii, democrației și socialismului. Lupta pentru independența și democrație în țările Asiei și Africii a luat un nou avînt. Toate aceste schimbări radi-

cale în raportul de forțe pe arena internațională constituie o grea înfrîngere a forțelor imperialismului mondial și o strălucită victorie a forțelor păcii, democrației și socialismului.

Politicii de încordare a relațiilor internaționale promovată de imperialismi, Uniunea Sovietică îi opune politica sa consecventă de apărare a păcii, de slăbire a încordării în relațiile internaționale, și de colaborare între state, fiind convinsă că coexistența pașnică și îndelungată între cele două sisteme este pe deplin posibilă. Politica înțeleaptă și iubitoare de pace a Uniunii Sovietice se bucură de sprijinul călduros al tuturor popoarelor lumii. Luptînd pentru pace, Uniunea Sovietică și țările de democrație populară nu pot, însă, să nu țină seama că politica agresivă a statelor imperialiste și în primul rînd a S.U.A. reprezintă o primejdie pentru popoarele lor și pentru pacea lumii. Luînd în considerație situația creată în Europa prin ratificarea acordurilor de la Paris, care urmăresc repunerea pe picioare a militarismului agresiv german, cele 8 țări participante la conferința de la Moscova sînt hotărîte să dea viață măsurilor privind întărirea continuă a securității lor și a păcii. Imperialiștii agresivi nu trebuie să uite că, astăzi, alături de Uniunea Sovietică se află marea popor chinez și forțele unite ale țărilor de democrație populară și că popoarele acestor țări, iubind sincer pacea, sînt hotărîte să o apere.

Sărbătorind ziua de 9 mai, poporul român este mîndru de a-și fi adus contribuția la victoria asupra fascismului. Din primele ceasuri ale eliberării de sub călcîiul cizmei fasciste, ostașii armatei noastre, urmînd îndemnul partidului, au dat curs adevăratelor lor simțămînte și au întors armele împotriva ocupantului hitlerist. Săvîrșind fapte de legendară vitejie, ostașii noștri s-au înfrățit pe câmpurile de luptă ale Ardealului, Ungariei și Cehoslovaciei cu ostașii sovietici, asemenea dorobanților care acum 78 de ani alături de ostașii ruși, au cucerit pe cîmpurile Plevnei independența României de sub jugul turcesc. De nepieritoare glorie s-a acoperit divizia Tudor Vladimirescu și vîntorii diviziei 3 Munte în luptele deosebite de grele duse pentru eliberarea Debreșinului. De la 23 august 1944 și pînă la 9 mai 1945, trupele romîne au contribuit la nimicirea armatei hitleriste și la obținerea victoriei în 16 mari bătălii și 367 lupte.

În focul luptei împotriva dușmanului comun s-a cimentat frăția de arme romîno-sovietică, continuarea străvechii frății de arme între popoarele Uniunii Sovietice și poporul nostru.

Eliberarea țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică a dat poporului nostru posibilitatea să-și ia soarta în propriile lui mâini și să-și consacre, în condiții de deplină libertate, toate forțele sale luptei pentru construirea socialismului. Susținînd politica de pace a partidului și guvernului, poporul nostru găsește firesc și necesar să ia toate măsurile de întărire a capacității de apărare a patriei, de întărire a forțelor sale armate pentru ca, în caz de nevoie, alături de Uniunea Sovietică și celelalte țări ale lagărului socialist să poată răspunde cu o lovitură nimicitoare oricărui agresor.

Poporul nostru privește cu încredere viitorul. Împreună cu toate popoarele iubitoare de pace, el cinstește a 10-a aniversare a Zilei Victoriei ca pe o măreță sărbătoare, manifestîndu-și din adîncul inimii, prietenia față de Uniunea Sovietică, recunoștința față de glorioasele ei oști eliberatoare.

Va fi aievea!

„A fost odată ca niciodată...” Așa încep toate mărgăritarele de povești pe care poporul le-a născocit de-a lungul veacurilor și le-a agonisit, bob cu bob, în șiragul de nepetrit al folclorului. Vorbesc aceste povești nu numai despre harul artistic al creatorului anonim; nu numai despre dragostea lui pentru frumos. Vorbesc, deopotrivă, despre setea de lumină și de bine, de adevăr și dreptate, de omenie și bună conviețuire, care a însușit din vremi imemorabile poporul, — marile și singurul creator al acestor comori.

Veacuri nenumărate, amarul vremilor născut din cîlnoșia stăpînilor a silit poporul să trăiască doar în povești asemenea minunății. Și dintr-odată, ultimii zece ani au făcut să înceapă a exista aievea cea mai frumoasă dintre povești. Nu e în intenția mea să fac acum chiar și un scurt istoric al înfăptuirilor pe care a pornit să le cunoască și poporul nostru din ziua cînd, de la Soare-Răsare, au venit libertatea și dreptatea, prietenia adevărată și sprijinul curat de frate. Aș vrea doar să mă opresc la cel mai proaspăt exemplu de sprijin frățesc, exemplu de o măreție greu de cuprins în cuvinte.

În urmă cu cîțiva timp, s-a făcut cunoscută propunerea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. de a acorda ajutor tehnico-științific și de producție unor țări de democrație populară — printre care și țara noastră — în domeniul dezvoltării cercetărilor cu privire la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. La puțină vreme după aceea, hotărîrea a început să fie tradusă în viață. Delegații de savanți și tehnicieni au sosit la Moscova. Lor li s-a dat posibilitatea să cunoască îndeaproape toate minunile tehnice pe care le-au descoperit sluitorii științei sovietice. Ei au vizitat, între altele, prima centrală atomică electrică din lume, creată și pusă în funcțiune de asemenea de specialiștii sovietici. Potrivit acordurilor încheiate cu acest prilej, Uniunea Sovietică va livra țărilor semnatare pile atomice experimentale și accelerații de particule elementare, va da gratuit documentația științifică necesară folosirii lor, va ajuta la punerea lor în funcțiune, delegînd specialiștii sovietici. U.R.S.S. va da de asemenea, cantitatea de materiale dezagregabile și alte materiale pentru pilele atomice și lucrările de cercetare, ca și izotopii radioactivi necesari, pînă în momentul cînd țările respective vor pune în funcțiune pilele atomice primite.

Așa dar, patria noastră va deveni în scurtă vreme una dintre primele țări ale lumii care vor putea pune în slujba poporului, a vieții și progresului, uriasa descoperire a secolului al douăzecelea: energia atomică.

„A fost odată ca niciodată...” — glăsuia povestea de demult. Și acum: „Va fi aievea!” Pe întinsul țării, lumina electrică generată de centrale atomice va scâlda în aur așezările cele mai îndepărtate. Trenurile acționate tot electric vor serpi la margini de ogoare irigate, vor încarea mereu mai multe bunuri din uzinele automatizate. Energia atomică va furniza și nebanuții noi izvoare de tîmăduire a bolnavilor, de prelungește a vieții — a vieții îmbunătățite și înfrumusețate tot de ea. Visul de demult, despre îndestularea și fericirea celor mulți, despre lumina și sănătatea cucerite pentru ei va fi aievea. Va fi aievea, prin gestul de unică noblețe al țării unde — în urmă cu aproape patru decenii — pentru prima dată în lume a înflorit floarea milenar rivnita a libertății.

Departe, pe malurile Atlanticului, secretul producerii energiei atomice e păzit cu strînicie; în țări ca S.U.A., Anglia, Franța, savanții care ridică glasul pentru folosirea în sprijinul vieții a marilor descoperiri își riscă pîinea și libertatea. Și în acest timp, Uniunea Sovietică, țara tuturor înfăptuirilor pentru cei mulți, dăruiește și altor popoare ceea ce au cucerit rivna și dragostea de progres a savanților ei.

Istoria are astfel de înregistrat o nouă zi de glorie a umanității. Și — ca atîtea alte zile de glorie înscrise în cartea mare a biruințelor civilizației — ea se datorează poporului care a furtit încă de demult acel aforism repetat atît de des și cu atîta plăcere de Maxim Gorki, marele exponent al omului nou, născut la început de eră nouă: „Dacă eu nu sînt pentru mine, atunci cine să fie pentru mine? Dar dacă eu sînt numai pentru mine, atunci la ce bun să mai exist?”

L. SARATEANU

Învingătorul

Aproape patru ani trecură
De cînd a fost pe-aci război,
Și în a patriei natură
Iar urcă seva vieții noi.
Acolo unde-n luptă oarbă,
Cu sînge am luat frînțec
Se leagănă azi flori în iarbă,
Și-n rouă joacă curcubee.
Pe unde-n fulgere și fum
Au clocoțit luți ape-n vale,
Din platră, din moloz, din scrum,
Răsăr orașele natale.
In drum spre-ai lui, cu fruntea sus,
Și neînvinș pentru vecie,

MIHAIL DUDIN
In romînește de DEMOSTENE BOTEZ

Să m-aștepți...

Să m-aștepți — și-am să mă-ntorc
Foc în dor să pul!
Să m-aștepți cînd trist se torc
Ploile gălbui,
Să m-aștepți prin viscol crunt,
Sau în veri, pe arși,
Să m-aștepți cînd alții sint
Duși, nepomeniți,
Să m-aștepți cînd nici un rînd
Eu nam să-ți mai scriu,
Să m-aștepți cînd toți, pe rînd,
Cred că nu mai viu.
Să m-aștepți — și-am să mă-ntorc!
Spună toți ce-or vrea;
Tu nu le dori noroc
Cînd plîng moartea mea.
Măică-mea, copilul chiar
Las' să umble plîși;
Și prietenii, cu-amar
Lîngă vatră strînși

KONSTANTIN SIMONOV
In romînește de MIHU DRAGOMIR

Victoriei

Un vuiet se-auzea din depărtări,
In cerul vinăt, ce vestea furtună.
Crozîndu-și drum prin neguroase zări,
Vibra, în zori, motorul — ca o strună!
Privit-am multă vreme către cer —
Știam, fără-a-l vedea, că printre nori e
Un avion, o pasăre de fier
Care primise numele: VICTORIE.
Subțire ca o coardă de ojele,
Cutezător și simplu-n măreție,
Mi-a răsărit în față-un pod: sub el
Un fluviu trecea, în drumetie.
In marmoră și-aramă se-oglindea
Amurgul, încărcat de-a ziele glorie.
Mi-a spus atunci arhitectul: — Da,
Și podul nou, e tot pentru VICTORIE!
Vula turnătorii. Ca un val
O potopea lumina orbitoare.
Iar oțelarii vrednici din Ural
Priveau cu grijă focul din cuptoare.
Curgea oțelul — nesfîrșit șuvoi —
Și-mi spuse-un meșter, faur de istorie:
— Tovarășe, acestei șarje noi,
Il dăm să poarte numele: VICTORIE.

MIHAIL MATUSOVSKI
In romînește de PETRE SOLOMON

5 mai — ziua presei comuniste

Prima rîndunică...

Strada Ivanovskaia din Petersburg, întotdeauna liniștită și puțin zgometoasă, a devenit dintr-odată extrem de animată. În curtea casei cu nr. 14, alți zvon, citi și noaptea venau oameni îmbrăcați în haine de muncitori. Unii intrau, alții ieșeau, dîndu-și ei niște pachete. Se întîmpla uneori ca noaptea tirzișii, sau în zori, să pătrundă acolo detașamente înarmate ale poliției.

„Acesta s-a petrecut cu 43 de ani în urmă. În casa cu nr. 14, în secolile tipografiei „Asociația tiparilor bețiristi-vo” se tipărea cotidianul bolșevic „Pravda”. Înfrînt în urma indicației lui V.I. Lenin, primul ziar muncitoresc de masă a fost întîmpinat cu bucurie de muncitorii din Piter și din întreaga Rusie.

turile depuse pentru ca acrost ziar să trăiască și să apară regulat.

Muncitorii din Petersburg așteptau cu mare nerăbdare apariția fiecărui număr al ziarului. Cenzura intervenea destul de des. În primul an de apariție au fost confiscate 36 de numere și amendate 16. Redactorii erau nevoiți să recurgă la fel de fel de subterfugii în timp ce un număr era cenzurat, o parte din tirajul gata tipărit era difuzat.

În tipografie era întotdeauna foarte multă lume. Acolo veneau corespondenții voluntari, activiști de partid, cei ce adunau fonduri pentru „Pravda” și cei ce o difuzau prin întreprinderi. Această operație era tot atât de grea ca și tipărirea propriu zisă. Cu toate că ziarul era socotit un organ legal, el

avea de împlinat piedici urtase. Unul din primii muncitori care au participat la dizuarea „Pravdei” este comunistul Feodor Andreevici Lemeșev. În 1912—1913 el lucra la filatura James-Bech.

— Cînd treceam prin fața controlului, povestea el, mi-era întotdeauna teamă că voi fi oprit de poliție. Pentru a răsună „Pravda” prin fabrică, trebuia să o ascund sub palton sau sub haină. Dacă te prindea dea ohrana, erai condamnat la închisoare sau chiar arestat. Soseam în secție înaintea tuturor. Aruncînd priviri atente în toate părțile, așezam ziarul prin dulapurile a-bonațiilor.

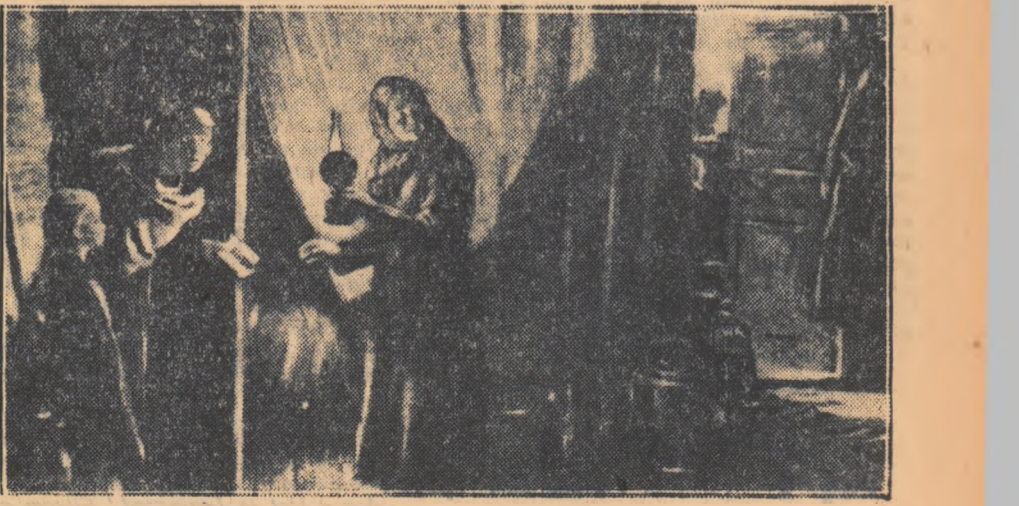
„Pravda” bolșevică pătrundea pretutindeni. Trezînd conștiința revoluționară, apărînd interesele vitale ale muncitorilor, ea chema la luptă împotriva autocratiei și capitalismului. Muncitorii erau strîns legați de

ziarul lor, și-l sprijineau pe toate căile într-un singur an, au fost publicate în „Pravda” peste 11.000 de corespondențe ale muncitorilor.

— Noi socotim ziarul „Pravda” drept singurul apărător al intereselor noastre muncitorești. „Pravda” ne-a sprijinit în timpul lock-outurilor, atît din punct de vedere moral, cît și material. Te salutăm, „Pravda”, apărătoare a intereselor noastre proletare.”

Vladimir Ilici Lenin a numit „Pravda” — prima rîndunică „a acelei primăveri în care toată Rusia se va acoperi cu rețeaua de-a că organizărilor muncitorești, cu ziare muncitorești.”

Acest vis a fost împlinit.

KUKRINKIȘTI: „Pravda” (pictură)
În anul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, în teritoriile vremelnice cotoprite, „Pravda”, difuzată chiar sub nasul ocupanților, susținea moralul populației sovietice, mobilizînd-o la luptă contra agresorilor hitleristi.

Inițiativa cercului de la Monetăria Statului din București

În preocuparea de a găsi mijloace cât mai atractive pentru a populariza Uniunea Sovietică sub cele mai variate aspecte, noul birou al cercului A.R.L.U.S. de la Monetăria Statului din București a inițiat o acțiune nouă, menită să lege și mai mult activitatea cultural-politică de masă a cercului de preocupările și cerințele masei, de muncitori și funcționari din întreprindere.

Acastă acțiune, care se desfășoară sub denumirea „Ce vreți să știți despre U.R.S.S.?” are drept scop să satisfacă dorința oamenilor muncii de a ști cât mai multe lucruri despre realitatea sovietică. Biroul cercului, apreciind folosirea acestor forme noi de muncă, a trecut la organizarea ei temeinică. În primul rând, a hotărât să popularizeze larg această inițiativă, pentru ca oamenii muncii din întreprindere să adreseze cercului cât mai multe întrebări.

Astfel, în toate secțiile au apărut afișe ce aveau un titlu scris vizibil: „Ce vreți să știți despre U.R.S.S.?” Ele invitau pe cei ce doresc să cunoască aspecte noi sau să aducă la cunoștință pe alții privind viața economică, socială sau culturală a Uniunii Sovietice, să se adreseze în această privință biroului cercului. Periodic, stația de radioamplificare transmite o comunicare cu un conținut asemănător. Tot pentru largă popularizare a acestei acțiuni a fost scris un articol în gazeta de perete a întreprinderii, iar membrii activului cercului au îndemnat pe tovarășii lor de muncă să adreseze întrebări biroului.

Inițiativa cercului a trezit un larg ecou în rândul colectivului întreprinderii. Mulți muncitori și colective din secții au adresat biroului cercului numeroase întrebări, din cele mai variate domenii ale realității sovietice.

Multe întrebări se refereau la modul în care este folosită în U.R.S.S. energia atomică în scopuri pașnice; un tovarăș de la secția de montaj a întrebât cum s-a dezvoltat după cel de al doilea război mondial producția de energie electrică în U.R.S.S.; un alt tovarăș era dorinț să știe dacă Uniunea Sovietică posedă zăcăminte de wolfram și vanadiu; colectivul muncitorilor de la turnătorie a cerut lămuriri cu privire la modul în care se realizează în Uniunea Sovietică anumite aliaje; colectivul de instalatori a pus întrebări în legătură cu felul cum este asigurată cu apă potabilă clădirea Universității „M. V. Lomonosov” din Moscova, ș.a.m.d.

Pentru a se putea răspunde competent la aceste variate întrebări, era necesară o documentare serioasă. Biroul cercului s-a adresat în primul rând comitetului rațional A.R.L.U.S. cu ajutorul cărui a obținut documentația necesară pentru a da răspunsuri complete. Odată cu aceasta biroul cercului s-a preocupat să găsească și forme variate, corespunzătoare, sub care să fie date răspunsurile. Astfel, tovarășul care se interesa dacă U.R.S.S. posedă zăcăminte de wolfram și vanadiu a primit un răspuns în scris. Alte răspunsuri s-au difuzat prin stația de radioamplificare. În privința experienței sovietice în realizarea aliajelor, întrebare pusă de colectivul de la turnătorie — deoarece era o problemă mai complexă, răspunsurile la această întrebare cit și la alte întrebări cu caracter tehnic au fost prezentate sub forma unor bibliografii întocmite pe baze științifice, cu sprijinul Institutului de documentare tehnică.

În schimb în răspunsul la întrebarea

pusă de colectivul de instalatori cu privire la modul în care este asigurată cu apă potabilă, până la ultimul etaj, Universitatea „M. V. Lomonosov”, biroul cercului nu s-a limitat numai la recomandarea bibliografică respectivă, ci a întocmit și un fotomontaj, care ilustra instalația de pompe și cazane ce asigură imensa clădire a universității cu apă potabilă și apă caldă.

Apreciind că răspunsul la întrebările privind utilizarea energiei atomice în scopuri pașnice în U.R.S.S. interesează un cerc mai larg de oameni ai muncii din întreprindere, biroul cercului a hotărât ca acest răspuns să ia forma unei conferințe. Cînd, în secțiile întreprinderii au apărut afișe ce anunțau că, la manifestarea organizată de cercul A.R.L.U.S., se vor da răspunsuri la întrebările puse în cadrul acțiunii „Ce vreți să știți despre U.R.S.S.?” Un inginer din cadrul întreprinderii a fost solicitat să pregătească conferința, punându-i-se la dispoziție și materialul documentar corespunzător. Conferințiarul și-a însoțit expunerea de o serie de desene, schițe, făcute la tablă, ce ușureau mult înțelegerea problemelor expuse.

Conferința a fost ascultată cu mult interes de participanți. La sfârșit s-au înmînat și o serie de răspunsuri la întrebările puse de diverși tovarășii asupra unor probleme cu conținut mai limitat.

Acțiunea inițiată de cercul A.R.L.U.S. de la Monetăria Statului a reușit să stîrnească interesul întregului colectiv al întreprinderii. Se poate afirma că noua inițiativă de la Monetăria Statului a îmbogățit munca cercului cu o nouă formă de activitate, a ridicat calitatea muncii și a sporit și mai mult interesul membrilor cercului pentru cunoașterea realității sovietice.

Cercul este hotărât să continue această acțiune. Biroul cercului va trebui să se preocupe mereu de a găsi forme tot mai variate, corespunzătoare problemelor ce se ridică. Este indicat ca în clarificarea problemelor ce se vor pune în viitor, biroul cercului să folosească în primul rând posibilitățile locale, antrenînd în această muncă tovarășii calificați din cadrul întreprinderii, și numai cînd răspunsul la întrebare depășește posibilitățile locale, să se adreseze comitetului rațional.

În răspunsul dat unor probleme, biroul cercului a folosit recomandările bibliografice. Aceasta, însă, nu este suficient. Este necesar ca, pe marginea problemelor ce se vor ridica în urma studierii materialelor indicate în bibliografie, să se organizeze discuții mai largi, cu participarea întregului colectiv al secției cărora i se adresează răspunsul.

Așa, de pildă, la secția turnătorie a întreprinderii se poate organiza cu mult folos o discuție cu privire la realizarea aliajelor în U.R.S.S.

Continuînd și dezvoltînd neîncetat această inițiativă, biroul cercului va reuși să ridice activitatea sa cultural-politică de masă la un nivel superior, pe măsura cerințelor mereu crescînde ale membrilor cercului.

Inițiativa cercului A.R.L.U.S. de la Monetăria Statului de a organiza acțiuni variate, sub titlul „Ce vreți să știți despre U.R.S.S.?” trebuie studiată cu atenție de toate birourile cercurilor A.R.L.U.S., precum și de către membrii comitetelor raionale și regionale. Ea trebuie extinsă și îmbogățită cu forme noi, variate, izvorîte din experiența de muncă a fiecărui cerc.

I. L. EUGEN

Manifestări A. R. L. U. S. închinată Zilei Victoriei

Cu prilejul celei de a 10-a aniversări de la glorioasă victorie a Uniunii Sovietice asupra fascismului, Consiliul General A.R.L.U.S. în colaborare cu D.S.P.A. organizează numeroase manifestări închinată acestui eveniment. Astfel, în principalele centre regionale vor lua cuvîntul ofițeri superiori ai armatei noastre, care au luptat pe

frontul antihitlerist. În cluburi și cămine culturale se va ține conferința „10 ani de la glorioasă victorie a Uniunii Sovietice asupra fascismului”.

La Casa Prieteniei Romino-Sovietice din Capitală se va deschide expoziția „Victoria Armatei Sovietice asupra fascismului oglindită în arta plastică sovietică”.

SCRISORI către REDACTIE

Un rodnic schimb de experiență

De curînd, membrii birourilor unor cercuri A.R.L.U.S. din orașul Tecuci, s-au întrunit pentru a-și împărtăși experiența cu privire la folosirea publicațiilor A.R.L.U.S.

Au prezentat referate tov. Elena Băicoianu, președinta cercului de la școala medie de fete și Nicolae Roșca, președintele cercului de la S.M.T.-Tecuci.

Tov. Elena Băicoianu a arătat că la școala medie de fete au loc cu regularitate lecturi în colectiv, pe clase, iar pe marginea unor articole, se inițiază discuții în cadrul ororilor de activitate educativă. Așa, de exemplu în cadrul acestor ore s-au prelucrat o seamă de articole din „Veac nou”, în legătură cu politica externă de pace a U.R.S.S. Cercul organizează convorbiri și consultații asupra unor probleme actuale din Uniunea Sovietică, folosind materialele apărute în presa A.R.L.U.S. Referatul a amintit, printre altele, consultațiile asupra articolelor: „Atomul în slujba omului”, din revista „U.R.S.S.-azi” și „Energia atomică în slujba omului”, publicat în „Veac nou” etc.

Vorbînd despre felul cum sint folosite publicațiile A.R.L.U.S. în cadrul stațiunii de mașini și tractoare-Tecuci, tov. Nicolae Roșca a arătat că materialele de actualitate sovietică ajută biroului cercului să inițieze cu promptitudine o seamă de manifestări.

Discuțiile pe marginea celor două referate au relevat și experiența altor cercuri în direcția folosirii publicațiilor Asociației noastre. Această constatare a ajutat cercurile din oraș să-și însușească învățăminte prețioase

în privința metodelor de popularizare și folosire a presii A.R.L.U.S.

EMA AIZIC
corespondent voluntar

Pregătiri pentru închiderea cursurilor populare

În regiunea Craiova, comitetele raionale A.R.L.U.S. au organizat recent consfătuiri cu profesorii și responsabili cursurilor populare de limba rusă. În cadrul acestor consfătuiri s-a dezbătut activitatea cursurilor populare și au fost stabilite o serie de măsuri menite să asigure închiderea în bune condiții a anului școlar în învățămîntul popular de limba rusă.

O asemenea consfătuire a avut loc și în orașul Craiova, la care au fost prezenți profesorii și responsabili cursurilor de la Institutul de mașini și aparate electrice, întreprinderea „Partizanul”, de la Oficiul P.T.T., Tribunalul Popular ș.a.

Consfătuirea a acordat o deosebită atenție problemelor privind însușirea materiei analitice de către cursurile și elevii care au rămas în urmă, pregătirea de către profesori a materialului didactic pentru seminariele de sfîrșit de an și intensificarea de către cercurile A.R.L.U.S. a muncii de popularizare a învățămîntului limbii ruse. Cel care au luat cuvîntul au arătat că vor organiza lecții paralele și grupe de studiu pentru elevii rămași în urmă.

Consfătuirea a luat de asemenea în discuție problema îmbunătățirii studiului individual al elevilor și măsurile pentru pregătirea adunărilor festive de sfîrșit de an.

T. MEȘTER
corespondent voluntar

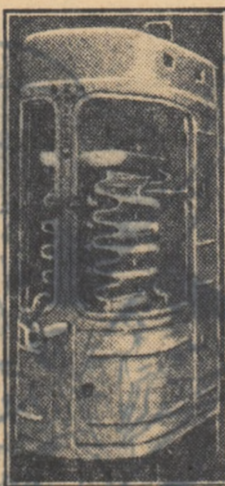
Actualități TEHNICE

Un ecran de protecție la strunguri

La strunguri se folosesc ecrane rabatabile, care îi apără pe muncitorii de șpan. Însă aceste instalații de protecție au un mare neajuns. La unele lucrări de tăiere care au o scurtă durată, doar cîteva secunde, strungarul este nevoit să îndepărteze mereu ecranul. Aceasta scade productivitatea muncii și obosește mai mult pe muncitorii.

Ce-ar fi ca ecranul să se miște automat? Această problemă a rezolvat-o cu succes inginerul-constructor șef L. N. Gracev, de la Institutul experimental de cercetări științifice în domeniul mașinilor de tăiere a metalelor. El a elaborat un prototip original cu conducere automată. Ecranului i s-au adaptat o rolă de cauciuc și un motor blocate cu butonul de declanșare a motorului electric al strungului. Cînd strungarul, apăsînd pe butonul „declanșare” pune în mișcare strungul, ecranul cade peste ax. El acoperă manșonul și piesa care se prelucurează, asigurînd astfel protecția muncitorului. Cînd se oprește strungul, ecranul se ridică de pe piesa prelucrată, iar muncitorul scoate fără greutate această piesă. Dispozitivul de protecție se mișcă lin și repede și poate fi ridicat și reglementat în înălțime.

„O.H.M. — 500”

Pînă în ultima vreme, prima curărire a lapteiului la fermele pentru creșterea animalelor se făcea cu mijloace primitive, trecîndu-se laptele prin strecurătoare de pînă.

Pentru mecanizarea acestui proces precum și a operației de răcire a lapteiului, industria sovietică a creat o mașină de curărire și răcire a lapteiului „O.H.M.—500”. Ea e compusă din două părți. Într-una, este montat un separator obișnuit folosit la fermă pentru separarea

cămăcuiului de lapte, care are un dispozitiv special construit — o duză conică, în care este săpat un jgheab. Sub acțiunea forței centrifuge produsă prin rotirea duzei, se aruncă în acest jgheab impuritățile din lapte. Din curățitor, laptele ajunge în secția următoare a mașinii, unde se află o instalație de răcire. Ea constă dintr-un recipient superior și altul inferior, fabricate din oțel inoxidabil. Între recipiente, se află niște serpentine plane, prin care circulă de jos în sus un lichid refrigerent (apă sau soluție de sare). Laptele curățat curge în straturi subțiri pe suprafața serpentinilor, se răcește și se scurge în rezervor. Răcitorul scade temperatura lapteiului de la 35—36° pînă la 4—10°.

Într-o oră, mașina curăță și răcește 500 litri de lapte. Consumul de energie electrică este într-o oră de funcționare, de 1 kw. În ea, se mai poate răci și cămăcuiul.

Din experiența agriculturii sovietice

Insămînțarea porumbului cu semințe de hibridi

Experiența agriculturii sovietice arată că semințele hibride de porumb dau în condiții agroclimatice similare un spor considerabil de producție față de sîmînța obișnuită. Tîndu-se seama de aceasta, Plenara din ianuarie a C.C. al P.C.U.S. a subliniat necesitatea organizării producției de sîmînță hibridă pentru ca în următorii doi-trei ani să fie insămînțate numai astfel de semințe.

În Uniunea Sovietică, au fost creați numeroși hibridi între soiuri, între soiuri și linii intermediare și între linii intermediare.

Hibridii între soiuri se obțin din încrucișarea a două soiuri. Pentru a se obține sîmînță hibridă, se seamănă pe o parcelă două soiuri de porumb în rînduri alternînd cîte două. Un soi se folosește drept formă mamă, iar altul drept formă tată. Plantelor din soiul mamă, li se rup spicele înainte de înflorire. Plantelor de

formă tată, nu li se rup spicele. Semințele obținute prin polenizarea plantelor din soiul mamă cu polen de la plantele de soi-tată sint semințe hibride din generația întâi. Au fost raionali și sint introdusi în producția colhozurilor hibridii dintre soiuri ca: „bukovinski 1”, „dnepropetrovski 2” etc.

Mai productivi sint însă hibridii dintre soiuri și linii, obținuți prin încrucișarea unui soi cu linii care se polenizează natural. Aceste linii se realizează în instituțiile științifice, din soiuri sau hibridi care au anumite însușiri foarte prețioase, ca, de pildă, înalța productivitate. Astfel s-au obținut hibridii: „uspeh”, „kollektivni” etc.

Hibridii interliniari dubli (proveniți din încrucișarea a două linii de hibridi) creați de Institutul unional de fitotehnie se deosebesc printr-o productivitate mult superioară celorlalți. Plantele crescute din acești hibridi au sistemul radical foarte puternic, sint rezistente la boli, iar știuleții sint bine fixați. Hibridii însă sint foarte productivi numai dacă semințele insămînțate sint din generația întâi și dacă li se aplică o agrotehnică superioară. Ei dau sporuri de recoltă de peste 30—35% față de sorturile raionale.

Acum se bucură de largă răspîndire în U.R.S.S. următorii hibridi interliniari dubli: V.I.R.—25, V.I.R.—37, V.I.R.—42, V.I.R.—63. Toți au fost creați de Institutul unional de fitotehnie.

În afară de știuleții aceștia, în ultimii ani Stațiunea de stat de selecțiune din Krasnodar a propus o varietate de hibridi „krasnodarskaia” 1/49, care în zona de sud a țării noastre Krasnodar dă o recoltă cu 8 chintale la hectar mai mare decît a soiului „sterling”, răspîndit aici, însă cu 3—4 chintale mai mică decît a hibridului interliniar dublu V.I.R.—42. Totuși, hibridii aceștia sint superioari, deoarece recolta lor aproape nu scade nici după generațiile a 2-a și a 4-a.

Se poate pune întrebarea: care semințe hibride sint mai productive — cele din generația întâi sau dintr-una două, sau din celelalte generații? Nu se poate oare ca, în loc să se cultive în fiecare an semințe hibride pe parcele de hibridizare și să se cheltuiască atîtea zeci de milioane cu ruperea spiceilor de pe plantele mamă, să se aleagă știuleții mai mari din recolta obișnuită prin insămînțarea cu semințe din generația întâi sau a doua?

Din experiențele făcute cu semințe de diferite generații ale hibridului „odesski 1”, s-a constatat că încă de la a doua generație nu se mai obțin practic sporuri de recoltă, iar prin insămînțarea semințelor din generația a doua se realizează o recoltă chiar mai mică decît aceea a soiului raional.

Semințele hibride de porumb se cultivă de obicei pe parcele de sîmînță izolate, numite parcele de hibridizare, situa-te la cel puțin 200 metri depărtare de alte semănături de porumb, pentru a se evita polenizarea cu polen de la alte soiuri.

Suprafața parcelei de hibridizare trebuie stabilită în raport cu suprafața totală a semănăturilor cu porumb, cu productivitatea medie și necesitatea de a se crea fonduri de semințe hibride în caz că s-ar ivi condiții nefavorabile.

Semințele hibride trebuie cultivate în cele mai bune condiții agroclimatice. La insămînțare, trebuie să se țină seama că două rînduri de hibridi de formă tată să alterneze cu două rînduri de hibridi de formă mamă.

De cînd răsăr plantele și pînă la recoltare, parcela de hibridizare trebuie să fie îngrijită la timp și cu minuțiozitate. De aceea, în perioada de creștere și dezvoltare a plantelor, se fac cel puțin trei lucrări între rînduri în lung și în lăț și tot atîtea pliviri în rînduri, dacă bulelele din jurul ouăului de porumb nu se distrug prin afinare.

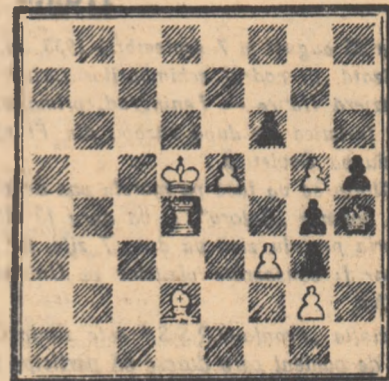
Pentru ca plantele de formă mamă să nu se polenizeze cu polen de la plantele de același soi, li se rup spicele înainte de

Problema nr. 6

I. ȘOST

(Din „Șahmat v SSSR”, 1955)
Mat în 3 mutări

(Controlul poziției. Alb: R45, T44, N42, Pp. e5, i3, g2, g5; Negru: R44, Pp. i6, g3, g4, h5)

Vom publica în gazetă numele cititorilor care, în termen de 10 zile de la apariție, vor trimite la redacție soluția corectă a acestei probleme.

Soluția problemei nr. 4

Cheia 1. Da8-a1 creează amenințarea 2. Cb4 mat, dînd în același timp regelui negru posibilitatea de a lua calul c6. Variantele care survin sint frumose: 1... R: c6 2. Da8 mat; 1... e4 2. Dh1 mat; 1... N: c6 2. c4 mat; 1... N: e2 2. c7 mat.

Șahul prin corespondență

În Uniunea Sovietică este foarte răspîndit șahul prin corespondență. Jucătorii aflați la sute și chiar mii de kilometri distanță iau parte la concursuri care durează uneori ani întregi.

Partida de mai jos, jucată în turneul nr. 222 organizat de revista „Șahmat v SSSR” arată cit de bogat în posibilități este șahul prin corespondență, datorită faptului că jucătorii au la dispoziție un timp de gîndire foarte mare.

APĂRAREA OLANDEZA

Alb: A. Stradarov Negru: V. Cearușin

1. d4 d5 2. e4 e6 3. Ce3 c6 4. Cf3 f5 5. Nf4 Cf6 6. e3 Nf4 (Negru încearcă o continuare nouă. Teoria recomandă 6... Ne7) 7. Nd3 Cb7 (Era mai bine 7... 0-0, deoarece acum alb ar fi putut obține avantaj prin 8. c: d5 C: d6 9. Db3 sau 8... c: d5 9. 0-0 cu amenințarea Cb5) 8. 0-0 0-0 9. Dd3 Ne7 10. Ce5 (Mai bine era 10. c: d5) 10... C: e5 11. N: e5 Ce4 12. c: d5 (Duce la complicații greu de calculat. Mai bine era 12. Ta1) 12... Cd2 13. Da4 C: f1 14. d: e5 Cd2 15. Td1 Ce4? (Negru caută să păstreze avantajul material, dar aceasta îl expune unui atac extrem de puternic. Trebuie jucat 15... Nd6! de ex. 16. T: d2 N: e5 17. d: e5 Dd6 18. c: b7 N: b7, sau 18. N: d6 D: d6 17. c: b7 N: b7, etc., cu avantaj pentru negru) 16. C: e4 f: e4 17. N: e4 Dd6 (Deși negru are un turn în plus, apărarea este foarte grea; de ex. 17... Nd6 18. c: b7 N: b7 19. N: b7 Tb4 20. N: d6 D: d6 21. Nf3 cu șanse mai bune pentru alb) 18. Dc2 h6? (Negru nu observă următoarea combinație decisivă a albului. Era greu de găsit o apărare bună — de ex. după 18... Nf6 19. N: h7+ Rh8 20. Dg6 N: e5 21. Dh5! Td8 22. Tc1 albul are un atac foarte tare, — dar prin 18... Tf5! negru ar fi avut șanse de apărare; deși după 19. c: b7 N: b7 20. N: f5 c: e5 21. D: f5, albul avînd 4 pionți pentru figură ar fi păstrat avantajul) 19. Nh7+ Rh8 20. N: g4 Rh3 21. Dg3+ Rh8 22. Ng4! și negru a cedat, deoarece la 22... T: g8 urmează 23. D: h6 mat.

A. S. Prodveditelev, șeful cabinetului de fizică moleculară, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S. și A. V. Bondarenko (în picioare), candidatul în științe fizico-matematice, în fața spectrografului.

(După „Kolkhoznoe proizvodstvo”)

„Veac nou”

Generalul Gruenther intră în istorie

— Ce-i cu asta? Intrebă cu asprime... Generalul Gruenther intră în istorie...

corespondență din Londra ziarul „New York Herald Tribune”... Generalul Gruenther intră în istorie...

— De unde? — Din Paris. — Păiștiți vama! — Se poate, domnule vameș? Sint doar pantalonii generalului Gruenther în persoană!

— Dar asta cine este? — Generalul Gruenther. — Darăci s-a ia — cum de a nimerit aici acest atomist? Doar locul lui este fără doar și poate jos...

— Poșibil! Aveți însă de plătit zece lire sterline. — Zece lire pentru o uniformă uzată? E doar un cadou. — Legea e lege!

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Și nu-mi este rușine? — În clipa asta o fără cap. Nu poate fi împodobit cu un cap altă vreme cli nu există uniformă. — Bine, atunci scoateți zece lire — și îl puteți împodobi cu tot ce trebuie.

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

Ziarul american „New York Times” numește noul comitet care se crează pe lângă secretariatul Blocului militar din Asia de sud-est — S.E.A.T.O. — „ciinele de pază al Pactului de la Manila”.

— Dar asta cine este? — Generalul Gruenther. — Darăci s-a ia — cum de a nimerit aici acest atomist? Doar locul lui este fără doar și poate jos...

— Poșibil! Aveți însă de plătit zece lire sterline. — Zece lire pentru o uniformă uzată? E doar un cadou. — Legea e lege!

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Și nu-mi este rușine? — În clipa asta o fără cap. Nu poate fi împodobit cu un cap altă vreme cli nu există uniformă. — Bine, atunci scoateți zece lire — și îl puteți împodobi cu tot ce trebuie.

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

— Dar înțeleg și dumneaei, au trecut două săptămâni de când generalul s-a intrat în loc public, cum să spun, fără nimic pe el...

activitățile subversive în Tailandă, Filipine, Malacia și în Vietnamul de Sud. După cum se știe, Tailandă și Filipinele sînt țări participante la blocul S.E.A.T.O. Aceste țări, așa cum reiese din comunicatul ziarului „New York Times”, vor constitui cîmpul de experiență al activității noului comitet.

Expunînd părerea cercurilor agresive americane, ziarul „New York Times” vede funcțiile noului comitet nu numai în lupta împotriva mișcărilor de eliberare națională din Asia. Ziarul consideră „activitate subversivă” și lupta popoarelor asiatice pentru pace și securitate. Unul din aspectele acestei „activități subversive” e și l. vede... în conținutul de la Bandung.

Astfel, fără să vrea, ziarul „New York Times” a explicat, încă o dată, că stăpîni „ciinelui de pază” sint colonialiștii agresori.

„Decartelizare”

caracatiță, ai cărui acționari se așteaptă la profituri uriașe în urma aplicării acordurilor de la Paris.

În presa vest-germană se pot găsi și alte fapte despre concentrarea industriei de război din Germania occidentală. Așa, de pildă, nu mai este un secret faptul că întreprinderile metalurgice se unesc cu întreprinderile care extrag cărbune, că rolul conducător în industria grea îl joacă din nou un pumn de concerne puterice, printre ai căror conducători se află aceiași criminalii de război: Krupp, urmășii lui Thyssen și alții.

Sub paravanul „decartelizării” continuă procesul de refacere a monopolurilor industriale de război, ai căror conducători au dezlănțuit de două ori în răstimpul unei generații, aventuri sîngerose în Europa. În prezent, Bundestagul de la Bonn studiază diferite proiecte de legi cu privire la „decartelizare”.

După cum se vede, Bonnul camă să-și dea obolul la „opera” de înșelare a populației din Germania occidentală și să dea impresia că guvernul vest-german vrea „să îngredăască” pe monopoliiști.

Dar propaganda de la Bonn se risipește în vînt la prima ciocnire cu faptele.

Frații atomiști

Predicile belicoase ale fraților Aisop răsună în coloanele ziarului „New-York Herald Tribune”, ca și în paginile revistei „Saturday Evening Post” și ale altor publicații de același calibru. Iată ce scriu ei, de pildă, în legătură cu actualul guvern al S.U.A., care a precedat mai marii generali ai guvernului Truman a fost, probabil, aceea că n-a întreprins o ciocnire preventivă hotărîtoare cu Uniunea Sovietică, atunci, cînd mai dețineam încă monopolul în domeniul armei atomice.”

Astfel, frații Aisop sînt îndurerați că S.U.A. n-au dezlănțuit, pînă în prezent, un război atomic împotriva popoarelor iubitoare de pace. Nu degeaba au fost ei numiți, încă de mult, „frații întru tîlhărie”.

Acum, Statele Unite nu mai dețin monopolul atomic, constată cu tristețe Aisopii. Ei recunosc că Uniunea Sovietică poate riposta așa cum se cuvine oricărui agresiv. Cu toate acestea, frații atomiști cer să fie dezlănțuit „războiul”: „Trebuie să fim curajoși” — își ei.

Ca o completare la nebuștile planuri atomice ale tuturor soților de generali, Aisopii presei americane propun revizuirea planurilor strategice ale S.U.A. deoarece Uniunea Sovietică și-a creat o puternică apărare antiatomică.

Declarațiile fraților Aisop dezvăluie, încă o dată, caracterul agresiv al planurilor urzite de cercurile cîrmuitoare din S.U.A. Aceste declarații nu sînt cu nimic mai prejos de apelurile pline de ură față de om ale lui Radford, Gruenther și ale altor generali americani și englezi, propovăduitori ai războiului atomic.

Numele acestor propovăduitori ai agresivității atomice stau, de pe acum, afături de numele celorlalți candidați în lotul criminalilor de război.

față de acordurile de la Paris a cercurilor militariste din Germania occidentală care-și leagă fățiș planurile lor revanșarde de aceste acorduri.

Ziarul vest-german „Westphalische Rundschau” — care numește, foarte delicat, pe fasciștii de soiu lui Strasser, „radicali de dreapta” — apreciază în felul următor posibilitatea de dezvoltare a fascismului pe baza acordurilor de la Paris: „...este pe deplin posibil să sosească un moment cînd radicalismul de dreapta va găsi din nou teren...” Național-socialismul a înflorit pe baza tratatului de la Versailles și a condițiilor economice. Dacă Germania occidentală se va afla în criză, se poate întâmpla ca Strasser, sau oricare alt radical de dreapta, să găsească din nou premise pentru organizarea unei mișcări naționaliste. Aceasta constituie o primădie ce nu poate fi, în nici un caz, subapreciată.”

Înarmarea Germaniei occidentale provoacă împotriva ei creșterea și popularizarea germană. Pe zi ce trece, crește nemulțumirea populației Germaniei occidentale, cîrșind de o profundă neliniște pentru destinele ei. Chiar în departamentul lui Blank se recunoaște că 80—90 la sută din tineretul vest-german este împotriva serviciului militar. Potrivit datelor publicate în buletinul vest-german „Parlamentarisch-politischer Pressedienst”, mai mult de jumătate din populația Republicii Federale consideră că, atîta timp cît acordurile de la Paris n-au intrat în vigoare, trebuie întreprinse acțiuni îndreptate spre asigurarea păcii și reunificarea Germaniei.

Apeluri de a se răzdi, cît nu este prea tîrziu, și de a face tot ceea ce este posibil pentru soluționarea problemei germane se desprind tot mai des din coloanele presei vest-germane. ... Mai există încă această posibilitate — scrie ziarul „Neue Rhein-Zeitung” — dar numai atîta timp cît nu sînt aplicate acordurile și nu există soldați vest-germani!”

Poporul german apreciază adevăratele scopuri ale revanșarzilor de la Bonn nu după discursurile lor mîloase, ci după acțiunile periculoase pe care Adenauer și acoliții săi le întreprind împotriva păcii și securității în Europa.

Oamenii muncii din Germania occidentală resping acordurile militare de la Paris, resping demagogia cercurilor reacționare de la Bonn și se rostesc pentru înlăturarea sciziunii Germaniei și unificarea statului german pe o bază pașnică și democratică.

V. BEREZINSKI

Reînviind teoria hileristilor, atomiștii americani fac mare zarvă pe tema „blitzkrieg”-ului. Ei uită că „blitzkrieg”-ul lor poate să se termine pentru ei cu un „blitzfalmint”.

Reflectarea vechilor teorii...

Allgemeine Zeitung”. Conducătorii monopolurilor — Krupp, Reich, și alții — au și pornit în goană după noi profituri. Ei s-au grăbit chiar să amenințe pe Adenauer că dacă nu li se dă partea leului din comenzile pentru livrarea de armament, nu-l vor mai sprijini. „La Essen — scrie ziarul francez „Tribune des Nations” — se consideră că, datorită acestei poziții a industriașilor vest-germani, guvernul federal va refuza să adere la pool-ul înarmării franceze”. Monopoliiștii vest-germani cer ca guvernul de la Bonn să obțină din partea S.U.A. comenzi americane pentru înarmare. Ei ar dori să fabrice armament nu numai pentru viitorul wehrmacht ci și pentru armatele altor țări participante la Uniunea Europei occidentale.

Cu mult timp înainte de ratificarea acordurilor de la Paris, industria Germaniei occidentale a trecut la producția de război. Peste 400 de întreprinderi din Germania occidentală fabrică, în prezent, armament: substanțe explozive, arme de foc, muniții, mine, instalații de radar, pontoane și multe altele. Acum două luni s-a organizat la Bonn o expoziție, între care și fostul general hilerist Manteuffel, au plecat cu același scop, în S.U.A.

În presa vest-germană s-a și comunicat că, imediat după preferința spre păstrare a instrumentelor referitoare la ratificarea acordurilor de la Paris, departamentul militar de la Bonn va fi transformat oficial, în Minister de război. Blank va avea patru subsecretari de stat care vor conduce împreună cu el un organ militar ce nu se supune controlului parlamentar. Subsecretarilor de stat li s-au și repartizat funcțiile.

Funcționarii departamentului lui Blank circulă prin întreaga Germanie occidentală, ducînd tratative cu organele locale în vederea creării de garnizoane. În Bavaria, ia ființă un departament special, pregătindu-se pînă în cele mai mici amănunte ordinea repartizării viitoarelor unități militare. Insuși Blank a făcut o vizită la Londra pentru a discuta problemele dotării diviziilor vest-germane cu tipuri standard de arme, precum și ca să „cunoască” structura ministerului de război englez și armamentul englez. Opt deputați de frunte din Bundestag, între care și fostul general hilerist Manteuffel, au plecat cu același scop, în S.U.A.

În presa vest-germană s-a și subliniază că, pe lângă cele 12 divizii, guvernul Adenauer a prevăzut formarea a șase brigăzi militare speciale. Efectivul fiecărei „divizii” formate acum este de 35.000 de oameni — de două ori mai mare decît efectivul diviziilor hileriste în perioada celui de al doilea război mondial. Tînd seama de tehnica cea mai nouă, efectivele wehrmachtului creat trebuie să fie, după cum afirmă unele zăre vest-germane, de aproximativ 40 de divizii de mai înainte.

Germania occidentală se înarmează febril. La bursă a săltat brusc cursul acțiunilor întreprinderilor de război. „Ultimele zile la bursă s-au scurs sub semnul ratificării acordurilor de la Paris” — scrie ziarul vest-german „Frankfurter

Generalul Gruenther intră în istorie... Generalul Gruenther intră în istorie...

Generalul Gruenther intră în istorie... Generalul Gruenther intră în istorie...

Generalul Gruenther intră în istorie... Generalul Gruenther intră în istorie...

Generalul Gruenther intră în istorie... Generalul Gruenther intră în istorie...

R. P. Chineză

Expoziția realizărilor economice și culturale ale Uniunii Sovietice, deschisă recent la Șanhai, cunoaște un succes deosebit.

În decurs de o săptămîină expoziția a fost vizitată de un număr de peste 560.000 de oameni.

Specialiștii sovietici din cadrul expoziției au ținut prelegeri speciale pentru vizitatorii din 5 provincii ale Chinei de Est.

Franța

Într-o săptămîină din 7 septembrie 1955 va fi organizată, în cadrul schimburilor turistice, o croazieră Havre — Leningrad, prima excursie turistică de după război, din Franța în Uniunea Sovietică.

Călătoria se va face pe marele vas de pasageri polonez „Balory”, și va dura 13 zile. Călătoria propriu zisă va dura 7 zile, iar 6 zile vor fi consacrate vizitelor în Uniunea Sovietică.

Asociația „Franța-U.R.S.S.” este zilnic vizitată de oameni care doresc să participe la această călătorie.

Belgia

Asociația de prietenie Belgia-U.R.S.S. și-a sărbătorit de curînd cea de a 25-a aniversare.

În anul 1927, un grup de intelectuali din Bruxelles a înființat „Asociația Belgo-Rusă”. Rolul acestei Asociații a fost de a lămurii poporul belgian despre realitățile uriașe ale poporului sovietic în toate domeniile de activitate. Curînd s-a simțit nevoia de a se lărgi activitatea Asociației, de a se extinde activitatea de a cercuri de intelectuali la masele cele mai largi. S-a constituit astfel „Asociația Prietenilor Uniunii Sovietice”.

În cel 25 de ani de activitate, Asociația a publicat numeroase broșuri, a popularizat filme sovietice, a editat reviste. Pe linia schimburilor culturale, numeroase delegații de muncitori belgieni, oameni de știință și artiști au vizitat U.R.S.S.

În câteva cuvinte

„Asociația franceză pentru ridicarea productivității muncii” a organizat o călătorie în S.U.A. a unui grup de femei-proprietare de întreprinderi. Proprietara unei uzine metalurgice, care conduce delegația, a declarat că scopul călătoriei este de a arăta femeilor americane „adevăratul profil al Franței” și „al femeii franceze”. În legătură cu aceasta, remarcă plin de ironie ziarul „L'Humanité”, „este îndeobște cunoscut că Franța este populată în general de industriaiși, femei și bărbați, care muncesc pentru a hrăni un pumn de muncitori”.

Dacă ne amintim, între altele, cine a organizat călătoria, ne dăm limpede seama că aceste doamne merg peste ocean nu atît pentru „a se prezenta pe ele însele”, cît pentru a cunoaște metodele de muncă americane de exploatare pînă la istov.

Revista engleză „The Economist” publică următoarea notă intitulată „Germanii trebuie sălîși oare să doarmă cu arma la

În timpul ocupației hileriste, Asociația a continuat să activeze în ilegalitate. Primul număr al revistei „Radio Moscova”, care cuprindea știri și informații ale emisiunilor Radiodifuziunii sovietice a apărut la 1 Ianuarie 1941, fiind una din cele mai importante publicații belgiene ilegale.

După distrugerea fascismului, Asociația și-a schimbat denumirea în „Asociația pentru prietenia belgo-sovietică”. În ianuarie 1947 a început să editeze publicația „Voici l'U.R.S.S.” iar un an mai tîrziu publicația „De U.S.S.R. in de Wereld”.

Asociația publică numeroase broșuri și traduceri ale cărților sovietice, prezintă filme sovietice, organizează conferințe, contribuind la cunoașterea tot mai largă a Uniunii Sovietice, la lupta pentru adevăr, prietenie și pace.

R. D. Germană

Radio Moscova primește zilnic scrisori de la ascultătorii din R. D. Germană și din Germania occidentală. Pentru a se stabili un contact mai strîns cu ascultătorii, a fost organizată la Casa Centrală a prieteniei germano-sovietice o consfățuire între colaboratorii ai Radiodifuziunii din Moscova și ascultătorii ai emisiunilor în limba germană, aparținînd tuturor păturilor sociale din R.D. Germană.

După cel de al doilea război mondial, cu sprijinul celor mai largi cercuri ale populației, a fost creată „Asociația Finlanda — Uniunea Sovietică”. Fondatorul Asociației a fost I. K. Paasikivi, actualul președinte al Finlandei.

An de an, Asociația s-a întîrit și s-a dezvoltat necontenit, numărînd în prezent 220.000 de membri.

Asociația editează o revistă ilustrată lunară „S.N.S.-lehti” în limba finlandeză și revista „Kontakt” în limba suedeză. În cinci ani, Asociația Finlanda-U.R.S.S. a organizat aproape 50.000 manifestări la care au participat 4.261.557 persoane.

Finlanda

Asociația de prietenie Belgia-U.R.S.S. și-a sărbătorit de curînd cea de a 25-a aniversare.

În anul 1927, un grup de intelectuali din Bruxelles a înființat „Asociația Belgo-Rusă”. Rolul acestei Asociații a fost de a lămurii poporul belgian despre realitățile uriașe ale poporului sovietic în toate domeniile de activitate. Curînd s-a simțit nevoia de a se lărgi activitatea Asociației, de a se extinde activitatea de a cercuri de intelectuali la masele cele mai largi. S-a constituit astfel „Asociația Prietenilor Uniunii Sovietice”.

În cel 25 de